

РЕШЕНИЕ

№ 6152

гр. София, 19.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5634** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, във връзка с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на А. В. Г., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния си представител – адв.И. И., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.6, офис 18, срещу Решение №1764 от 18.04.2023 г. по НАХД № 988/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), НО, 3 състав, с което е потвърдено НП №20-4332-023102 от 11.11.2022 г., издадено от началник сектор към ОПП-СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.5, вр.ал.1, т.4 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 800 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца, за нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП.

В касационната жалба се сочи, че обжалваното решение е постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Касаторът твърди, че съдът неправилно приема фактите и обстоятелствата при извършване на нарушението за правилно посочени по изискуемия от закона ред. Твърди се неправилно приложение на материалния закон, посочва се неправилност на правната квалификация на нарушението. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява и се представлява от

адв.И., който поддържа жалбата и моли за отмяна на процесното решение.

Ответникът, началник сектор към ОПП-СДВР, редовно призван, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

За да потвърди НП, въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства е приел за установено, че на 09.05.2022 г. в 23:23 часа в [населено място], като водач на лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , А. В. Г. се движил по [улица] с посока на движение от [улица], към [улица]. Движел се със скорост от 115 км/ч., която след приспаднал толеранс от 3% е вписана в НП като 111 км/ч., при разрешена такава от 80 км/ч., въведена с п.з.В-26 за населено място. Превишаването на разрешената скорост било установено с техническо средство система за видеоконтрол АТСС С. М2№MD1193, заснемащо и записващо скорост, дата, час, място и рег. табела. Записа е показан на Г., който в саморъчно попълнена декларация, е посочил, че той е управлявал автомобила. Нарушението е извършено системно – в едногодишен срок от влезли в сила електронни фишове К №4526754, влязъл в сила на 09.06.2021 г. и К №4924342, влязъл в сила на 03.08.2021 г – нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП.

На 21.09.2022 г. на жалбоподателят бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен срещу подпис на същата дата, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП №20-4332-023102 от 11.11.2022 г., от началник група при отдел „Пътна полиция” – СДВР, в което било посочен като нарушена нормата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение за потвърждаване на обжалваното НП, въззивният съд е приел от правна страна, че административнонаказателното производство е законосъобразно проведено, АУАН и НП, издадени при спазване на разпоредбите на ЗАНН и ЗДвП, при спазване на процесуалните права на наказаното лице. Приел е въз основа на доказателствата по делото, че С. е осъществил, както от обективна, така и от субективна страна вмененото му нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП, а административното наказание е правилно определено съобразно приложимата разпоредба на чл.182, ал.5, вр.ал.1, т.4 ЗДвП.

Административен Съд С. – град, XI касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА като подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДвП. Чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за

пътно превозно средство от категория „В” (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч. По аргумент на ал.2 на същата разпоредба, когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в ал.1, това се сигнализира с пътен знак. В случая не се оспорва, че касаторът на датата на установеното нарушение е управлявал собственият си л.а. „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица], към [улица].

Въвеждането на ограничение в скоростния режим за МПС от различните категории според вида и местоположението на съответния път – в населено място или извън него, автомагистрала, скоростен път, не противоречи на нито един нормативен акт на националното право или международен акт, по който България е страна. Напротив, ограниченията на скоростта с оглед спецификата на пътя и техническите характеристики на МПС от съответната категория е въведено именно с цел пътна безопасност на всички участници в движението. Извън случаите по член 21, ал.1 от ЗДвП, ограничение на скоростта съгласно член 21, ал.2 от ЗДвП се въвежда с пътен знак. Такъв е и процесният случай – установи се наличието на пътен знак В-26, въвеждащ максимално разрешена скорост от 80 километра в час. В този смисъл, дадената от АНО правна квалификация е правилна.

За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.5 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечен Г. е 115 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 31 км/ч.

Посочено е, че извършеното нарушение е системно. Както е аргументирал районният съд, съгласно §6, т.62 от ЗДвП, „системно“ е нарушението, извършено три или повече пъти в едногодишен срок от влизане в сила на първото наказателно постановление или на първия електронен фиш, с който на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение. За да се обоснове системност, както в АУАН, така и в процесното НП са посочени два ел.фиша, които са влезли в сила - електронни фишове К №4526754, влязъл в сила на 09.06.2021 г. и К №4924342, влязъл в сила на 03.08.2021 г.

Правилно СРС е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени процесуални нарушения във формата на АУАН и НП. Макар да не се е произнесъл подробно по всички наведени доводи в тази насока, въззивният съд не е допуснал процесуално нарушение, обуславящо отмяна на решението на това основание. Това е така, тъй като противното не би довело до друг извод.

Водим от горното, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1764 от 18.04.2023 г. , постановено по НАХД № 988/2023 г. по описа на СРС, НО, 3-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: